

БИСТРЯКОВА Валентина Никодимівна (29. 11. 1948, Київ) — графік і живописець. Член НСХУ (1984). Дружина [В. Бистрякова](#). Закін. Київський художній інститут (1978; викл. [В. Чебаник](#), [А. Чебикін](#), [В. Болдирев](#)). Від 1998 — старший викладач Київ. університету

технологій та дизайну. Від 1974 — учасниця всесоюз., респ. та міжнар. виставок. Персон. — у Києві (1998, 2000, 2003). Твори зберігаються у фондах Міністерства культури та мистецтв України, Дирекції виставок НСХУ. Для творчості Б. характерне фігуративне начало, філософське осмислення життя.

Основні твори

.серії – «Ліван-83», «Фауст», «Забутий гул загинув міст» (усі – 1986), «Спогади» (1987), «Тривога» (1988), «Люди і птахи» (1989–90), «Сон» (за мотивами поезії Т. Шевченка, 1990); станк. живопис – «Як гартувалася сталь» (1987), «Вітер», «Зустріч», «Яблуневий сад. Осінь» (усі – 1990), «Зішестя», «Вечірня пісня», «Неділя» (усі – 1991), «Миттєва літня благодать» (1997).

Рекомендована література

1. Християнські мотиви в творчості сучасних київських художників: Каталог. К., 2001.

[О. Г. Мітякіна](#)

Бібліографічний опис:

Бистрякова Валентина Никодимівна / О. Г. Мітякіна // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.]; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2003. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-41840>. — Останнє поновлення : 2025.

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).